„Az Úr közel!”

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetsége

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2019. július-augusztus

A MEÖT közelgő eseményei:

Augusztus 12-15.:	„Tanuljunk egymástól!”– MEÖT Női Bizottság konferencia (Mór, Szolgáló Szeretet Háza)
Augusztus 19. hétfő 18.00:	Államalapítás előestéjén ünnepi istentisztelet (Fasori Evangélikus templom. 1071 Budapest, Városligeti fasor 17.)
Augusztus 21-25.:	Balatonnet (Balatonszemes)
Szeptember 2. hétfő 11.00:	Elnökségi ülés
Szeptember 3. kedd 15.00:	Október a reformáció hónapja bizottsági ülés
Szeptember 11. szerda 12.00:	Ifjúsági bizottság ülés

Alexandriai Kelemen himnusza Krisztushoz

Ugrándozó szamárcsikó gyeplőszára,
Célját nem tévesztő madaraknak szárnya,
Hajóknak biztonságos kormánylapátja,
Királyi ház juhainak pásztora.

Zsenge gyermekeid
Hívjad egybe mostan,
Szent dicsőítésére
Szívtiszta himnuszban,
Romlatlan ajkakkal,
Az ifjakat vezéárlő
Krisztusnak!

A szenteknek királya vagy,
Mennyei Atyának
Mindeneket meghódító,
Éltető igéje;
Bölcsességben kormányzónk,
Kínjainkban támasz.

Legmaradóbb öröm,
Az emberi nemnek
Megváltó Jézus;
Megszentelt nyájadnak
Pásztor-Magvetője,
Hajókormány, gyeplő,
S mennyei szárnytolla;
Megváltást remélő
Halandók halásza;
Szennyes tengerárban,
Ellenség-hullámban
Boldogító élettel
Minket hívogató
Tiszta, szép Halunk.

Irányítsd, szent Pásztor,
Okos nyájad, s vezesd,
Te, az ártatlan, szép
Ifjúság Királya!

Zarándokút az ég felé
Krisztusnak nyomdoka;
Örökkévaló Ige,
Vég nélküli Aión,
El nem múló fényünk.

Oltalom forrása,
Isten dicsérőknek
Erény művelője,
Szeplőtlen életben.

Legszebb édesanyánk,
Kegyelmek Nimfája;
Isten bölcsessége
Drága emlőiből
Bőségesen fakadó
Mennybéli anyatej:
Jézus Krisztus.

Téged táplálékul
A szellemi mellbimbókból
Mint gyenge csecsemők,
Hamvas ajkainkkal szívunk,
Gazdagon átadó
Szentlelkeddel mind betelünk.

Ártatlanok dicséretét,
Bizakodó himnuszt,
Krisztus Királyunknak
Életet adó tanításáért
Méltó viszonzásul
Énekeljünk együtt;
Szelíd szerénységben
A Nagy Erejű Gyermekről.

Neki énekeljünk,
Gondtalan nemzetség,
Makulátlan kórus,
Békénk Istenének,
Krisztus szülöttei!

(Forrás: Perendy: *Apostoli atyák*, 13-15. o.)

Hírlevelünkbe a július havi áhítatokat

Szeverényi János

evangélikus lelkész,

az Evangélikus Misszió Központ vezetője

írta

Jól láthatja utaimat Isten, és számontarthatja minden lépésemet. Jób 31,4 (Zsid 4,13; Lk 19,37-40; Kol 3,12-17; Zsolt 108)

Isten lát engem, számontart, kísér, vigyáz rám. Milyen nagyszerű érzés ez! Ő nem rendőr, nem titkos megfigyelő, ellendrukker, hanem a mi Atyánk, akinek fontos az életünk. Ő már látta formálódó kis testünket édesanyánk méhében. Később látta görbe útjainkat, zsákutcáinkat. Úgy gondolhatunk rá ma is, ahogy Jézus beszélt a tékozló fiát hazaváró atyáról: *„Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt.” (Lk 15,20b)* Ez az ölelés és csók a halottat is feltámasztja. Ez hitünk lényege.

Jézus Krisztus mondja: Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég. Jel 22,13 (5Móz 10,21; 2Móz 15,(1-11) 19-21; 2Sám 16,1-14)

Nem véletlenül születtünk erre a földre, nem céltalan, értelmetlen az életünk. Isten ezt mondta Jeremiásnak: *„Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már megismertelek.” (Jer 1,5a)* Ez ránk is vonatkozik. Isten akaratából vagyok. Arasznyi létünk minden fájdalmával, megpróbáltatásával, örömével, reményével benne van Isten gondolatában, szívében, akaratában. A végállomásunk sem egy intenzív osztály, vagy az urnafülke. Hisszük, tudjuk, hogy Jézus, aki ura a kezdetnek és a végnek, vár a földi út végén, az örökélet kezdetén.

Az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől. Róm 8,2 (Zsolt 31,6; 1Sám 16,14-23, 2Sám 16,15-17,4)

A régi evangéliumi éneket sokszor dúdolgatom: *„Az én erőm kicsiny, / S a bűn erős nagyon, / Te tudsz s akarsz segíteni, / Segíts hát, Jézusom!” (Énekem az Úr! 7.)* Nem játék a bűn és a halál törvénye, ereje. Testvér, önerőből itt semmire sem jutunk! Még a legszentebb életű embernél is erősebb a bűn, halál, és az ördög hatalma. Az élet Lelkére van szükségünk és isteni szabadításra. Uram, irgalmazz, könyörülj rajtam! *„Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elestem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az Úr az én világosságom.” (Mik 7,8)*

Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta népét. Lk 1,68 (Ézs 25,9b; Róm 15,14-21; 2Sám 17,5-23)

Micsoda vendégség, találkozás ez! Isten jön hozzánk. Ez evangéliumi hitünk alapja, ereje. Ő akart minket, ő nézett ránk, és indult meg a szíve elesettségünkön; ő szólított meg, ő ment végig a megváltás útján egészen addig, hogy mindent elvégzett üdvösségünkért; ő vonzott minket örök szeretettel magához.

„Ő jön. Bizony nem te mégy hozzá s hozod el őt, hiszen elérhetetlenül magasan és messze van tőled. Minden értékeddel és semmiféle fáradságos vesződséggel sem érhetsz fel hozzá, nehogy dicsekedhess, mintha szolgálatoddal és érdemeddel te hajlítanád őt magadhoz. Nem, édes atyámfia, érdem és méltóság itt semmivé válik s nem marad más, csak merő érdemtelen méltatlanság az egyik oldalon nálad, s csupa irgalmas kegyelem a másik oldalon, Nála. Koldus és király találkozója ez." (Luther)

Erre csak válaszolnunk kell/lehet hálás, Istent dicsőítő átadott élettel, követéssel.

De még boldogabbak azok, akik hallgatják az Isten beszédét és megtartják. Lk 11,28 (Jer 15,16; 1Kor 14,6-9.15-19; 2Sám 18,1-18)

Isten beszéde nem a róla való előadás, elmélkedés. Arról az igéről van itt szó, amely elhangzott kezdetben: *„Legyen!"*; amely kihozta a negyednapos halottat a sírból: *„Lázár, jöjj ki!"*; amely a gutaütöttnek új életet adott: *„Megbocsáttattak a te bűneid!"* Testvér, erre a szóra van neked is szükséged! Boldogok, akiknek beteg, gonosz szívét eléri és életre sokkolja Isten szava. Boldogok, mert átélik az ige mozgósító, megtartó erejét. Naponta, sőt percenként az ő szavának erejéből, igazságából élnek.

(Ő) hatalmas szavával hordozza a mindenséget. (Zsid 1,3)

Néha magamat sem bírom elviselni, elhordozni, nemhogy a környezetemet, a rám bízottakat, munkatársakat, szomszédokat. Néha elegünk lesz mindenkiből és mindenből. Eszünkbe juthat ilyenkor Illés, a nagy próféta, aki élete egy nagy küzdelme után elfáradt. Egész nap gyalogolt a pusztában, lefeküdt, és csak aludni, meghalni kívánt. Isten meglátta őt, angyalát küldte hozzá, aki megszólította, lábra állította, és új célt adott életének. Aki a mindenséget hordozza szavával, fel tud minket is emelni. Új erőt, célt és értelmet ad törékeny életünknek.

Vigadjatok a mi erős Istenünk előtt! (Zsolt 81,2)

Isten örömre, boldogságra, harmóniára, örök, teljes, normális életre teremtett minket. A keresztyénség titka ebben a szóban rejlik: MÉGIS. Harcok, fájdalmak, kudarcok, bűnök ellenére mégis élünk, remélünk, örülünk az Úr szabadításának, látjuk életünk értelmét. Ideje van a könnyeknek, de ideje van az örömnek, vigasságnak is. *„Ne bánkódjatok, mert az Úr előtt való öröm erőt ad nektek!" (Neh 8,11)* Isten jelenlétében éljünk!

Hírlevelünkbe az augusztus havi áhítatot és a verses imádságokat

Hajdú Zoltán Levente

szóládi református lelkipásztor

írta

Kedves Olvasó!

Mit jelent számodra az „áhítat” szó? Talán a megszokott vasárnapi istentiszteleti rendnél rövidebb, kötetlenebb igehirdetési, istentiszteleti formát, keretet? Vagy ahhoz van köze, amit a köznyelv ért az „áhítat” alatt? Rácsodálkozást? Valami belsőleg lereagált, pozitíven lereagált megdöbbenést, rádöbbenést? Szintén a köznyelvben használatos az „áhítatos csend” szópár. A következő verses fohászokat, az azokat összekapcsoló üzeneteket — kérlek —, most ebből a köznyelvi kifejezésből, az „áhítatos csend”-ből kiindulóan próbáld megközelíteni, befogadni. De nem csak úgy, hogy egy rövid elcsendesedéssel indítod az olvasást, hanem úgy, hogy — ahol ezt jelzem — megállsz, megpróbálsz odafigyelni, hogy a megelevenedő, a megszólaló belső csend, … benne, általa maga Isten, hogyan akar vezetni, továbbvezetni téged.

Nem! Nem stíluskísérletről van szó! Mert ha engeded, hogy a leírt szavak, gondolatok helyet találjanak benned, a helyükre találjanak benned, akkor valóban megelevenedik, és megelevenít a csend. … és nem a csend, amit én akarok létrehozni, hanem a csendben, ebben a belső csendben maga Isten. Ahogy az ige, az igében Ő maga mondja:

„Csendesedjetek el, és tudjátok meg,
hogy én vagyok az Isten!”
(Zsolt 46,11a.)

— CSEND —

Uram, de sokszor
halott a csend.
A megtört üresség
csendje.

Kérlek, ébressz te
kérdésre bent,
hadd találjalak meg
benne!

— CSEND —

Uram, látod,
még ez a pár szavam is
gyenge, töredékes, hamis.

Vedd hát
a csendem kedvesen:
dicséreteddé hadd legyen
bennem e néma figyelem,
rád, aki szólsz, és a szavad
visszhangtalanul nem marad,

mert így válaszol
az életem:
Tudom, hogy te
itt vagy velem!

— CSEND —

Csend van,
és belül is
vágyom a csendet.

Árnyak közt
lélekben
keresem a fényt.

Köszönöm,
Istenem,
azt, hogy tebenned

nyugalmat találok,
békét
és reményt.

— CSEND —

Hallod? Megy a vonat! … vagy egy mentőautó? Vagy egy rendőr, tűzoltó, villamos, … vagy mi zörög? Mert valami zörög, zúg, berreg, szirénázik, pittyeg, csöng, kattog. Mert valami mindig zörög, zúg, berreg, szirénázik, pittyeg, csöng, kattog. … talán az utcán, vagy a házban vagy a lakásban, a szobában, az asztalomon, a zsebemben. … vagy bent, bent a fejemben, a szívemben, a lelkemben.

— CSEND —

Mit mond az ember?

„Nincs menekvés!
Gyenge vagyok!
Nem vagyok biztonságban!
Olyan nyomorult vagyok!
Félek, mert remeg a föld!
Hegyek omlanak a tenger mélyébe,
háborognak és tajtékoznak a hullámok,
és tombolásától megrendülnek a hegyek.”

… és mit mond az ige, a zsoltár?

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk,
mindig biztos segítség a nyomorúságban.
Azért nem félünk, ha megindul is a föld,
és hegyek omlanak a tenger mélyébe;
ha háborognak és tajtékoznak is vizei,
és tombolásától megrendülnek a hegyek.”
(Zsolt 46,2-4.)

— CSEND —

Uram!
Félelmek
kémlelnek,
akarnak
szállást venni
bennem.

De én
nem vagyok
elhagyott.
Van már
hova mennem.

— CSEND —

Mosolyognak a fák,
még az ütött-kopott
házfalak is
rám mosolyognak.

Csendben ülök,
és azt figyelem,
hogy ez a semmi pillanat
hogyan építi fel,
rakja ki apró fényekből,
tükör-cserepekből
a szemem előtt
az arcodat.

— CSEND —

… és mit mond az ige, a zsoltár?

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk,
mindig biztos segítség a nyomorúságban.
Azért nem félünk, ha megindul is a föld,
és hegyek omlanak a tenger mélyébe;
ha háborognak és tajtékoznak is vizei,
és tombolásától megrendülnek a hegyek.”

… és így folytatja:

„Csendesedjetek el, és tudjátok meg,
hogy én vagyok az Isten!”

— CSEND —

„Csendesedjetek el, és tudjátok meg,
hogy én vagyok az Isten!”

… mert a zajban nem tudjátok meg.

— CSEND —

… mert az ördög azt mondja:

„Folyamatosan zajt fogok kelteni, gerjeszteni,
körülöttük, és bennük is!
Hogy ne legyenek, hogy ne lehessenek
csendben,
hogy ne tudják, hogy ne tudhassák meg,
hogy ki is az Isten, … hogy ki is az az Isten,
aki, …

… akiről pedig a zsoltáros így tesz bizonyságot:

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk,
mindig biztos segítség a nyomorúságban.”

… és így folytatja:

„Csendesedjetek el, és tudjátok meg,
hogy én vagyok az Isten!”

— CSEND —

Szerinted mekkora volt Jézus korában egy átlagos zsidó család lakása? Előszoba, nappali, konyha, fürdő, meg még két-három hálószoba? … nyilvánvalóan nem, nem volt ennyi helyiség. Talán ha kettő: egy konyha, meg egy hálóhelyiség. Jézus mégis azt mondja, hogy:

„Te pedig, amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged.” (Mt 6,6.)

— CSEND —

Akkor, … akkor hol van az a „belső szoba”? Milyen különös, hogy minél nagyobbak és komfortosabbak a lakásaink, annál kevésbé találjuk azt a bizonyos „belső szobát”, és érezzük otthonosan magunkat abban …

— CSEND —

Kezem a kilincsen,
állok a belső szoba ajtajában,
… de be tudok-e menni?

Mert magammal, Uram,
eléd mit vihetek?
Lásd, nincs a kezemben
semmi.

Fogd meg hát, kérlek,
üres kezem!
Erődből te adj most
erőt nekem.

Élni
elég lesz
ennyi.

— CSEND —

Kétségek kergetnek,
fájdalmak feszítenek,
míg végül,
hozzád, Uram,
megint elindulok,
megint megérkezek.

Kifosztott kezem,
szétrabolt szívem
nyújtom csak
feléd, Uram,
hogy szeress,
hogy szerethesselek.

— CSEND —

… mert az a „belső szoba”, ahová a külső zajból, zavarodott forgatagból bemehetek, sőt bemenekülhetek, az nem egy fizikai helyhez kötődik feltétlenül. Nem egy fizikai helyszínhez, habár rámutathatnék akár a szívemre és a fejemre, és akkor mégis, … de valójában az a „belső szoba”: **az a lélek szerinti valóság**, ahol, amelyben az én mennyei Atyám és én találkozunk. … és most is hallatszanak külső hangok: gépek halk morajlása talán, egy kis csörömpölés a konyhából, valahonnan egy beszélgetés hangfoszlányai. Azaz lehet, hogy kívül voltak, vannak és lesznek is zavaró körülmények, de Jézus azt mondja neked:

„… menj be a belső szobádba, …”

„Te pedig, amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál Atyádhoz, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd téged.”

… és mi lesz az a jutalom?

— CSEND —

A jutalom: maga a találkozás! Az elcsendesedésben a ráismerés, a ráismerésben az önmagamra ismerés, a felismerés, a tudás, a bizonyosság, hogy Ő van, velem van, és én az Övé vagyok.

„Csendesedjetek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!”

— CSEND —

… és amikor az ember átéli ezt a belső bizonyosságot, akkor az ige szava is már belül, már belülről hangzik fel, a szívből, a lélekből, hogy:

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk,
mindig biztos segítség a nyomorúságban.
Azért nem félünk, ha megindul is a föld,
és hegyek omlanak a tenger mélyébe;
ha háborognak és tajtékoznak is vizei,
és tombolásától megrendülnek a hegyek.”

— CSEND —

Naponként teremtesz rendet bennem,
Formálsz, amilyenné kell lennem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

Szólsz, hogy nekem is legyen nevem,
ami a néven szólító kegyelem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

S ha ezerszer is égtem, perzselődtem,
az ár el nem sodorhat el engem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

Te vagy az Úr, te vagy az Isten,
Szabadítom, te vagy nekem a minden!
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

… és amikor az ember átéli ezt a belső bizonyosságot, akkor az ige szava is már belül, már belülről hangzik fel, a szívből, a lélekből, hogy:

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.”

— CSEND —

Megtaláltalak,
mert megnyitottad,
mert megmutattad
az önmagadhoz
vezető utat.

Meg-megindulok,
bár gyengeségem,
tört reményem
szinte
visszafog.

De mégis,
és benned bízva csak,
járok, mert jó úton halad,
tudom, a sorsom,
hisz megtaláltalak.

— CSEND —

Aki a Tiéd,
az nem veszik el.
Útján, amerre mennie kell,
Te vagy a lámpás,
Te vagy a fény.
Borús éjben is
örök remény.

Aki a Tiéd,
az hazatalál.
Útján haladva
ha meg-meg is áll,
Te vagy ereje,
akarata.
Így jut az ember
hozzád — haza.

— CSEND —

Kezem
a kezedbe teszem,
Rád bízom magam,
Istenem.

Lábam
a lábnyomodba lép,
Nem rémít már
a messzeség.

Szívem
szerelmed tölti be,
Üdvösségemnek
Istene!

— CSEND —

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ Őáltala.” (Jn 3,16-17.)

— CSEND —

Uram, olyan hangos a világ.
Ki-ki csak hajtogatja, védi
a maga igazát.
Bántva, sebezve,
mégis távlattalanul.

De a Te szavad, Uram
gyógyító szó.

Uram, olyan csendes a világ.
Némán fordul el az ember
embertársától,
üres lélekkel,
visszhangtalanul.

De a Te csended, Uram,
távlatot nyitó.

Kérlek, mert fáj ez a zaj
és fáj ez a némaság,
amiben élek,
ölelj át Önmagaddal,
csendes szavaddal.

Hangod és csended, Uram,
életre nyugtató.

ÁMEN

Az idézett verses fohászok Hajdú Zoltán Levente: Előtted, Uram … (MRE Kálvin Kiadó, Budapest, 2011, 2013., 2016.) című kötetéből származnak.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa meghívja

ÁLLAMI ÜNNEPÜNK ELŐESTÉJÉN, ÖKUMENIKUS KÖZÖSSÉGBEN MEGRENDEZÉSRE KERÜLŐ ÜNNEPI ISTENTISZTELETRE

AUGUSZTUS 19., HÉTFŐ 18:00

IGÉT HIRDET:
SZABÓ ISTVÁN REFORMÁTUS PÜSPÖK,
A ZSINAT LELKÉSZI ELNÖKE

„Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik…” (Zsolt 145,20)

HELYSZÍN:
FASORI EVANGÉLIKUS TEMPLOM
(1071 BUDAPEST, VÁROSLIGETI FASOR 17.)

Ökumenikus lelkészi és munkatársi konferencia Révfülöpön

„Térjetek meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 4,17) — ezzel az igei mottóval szervezte meg idén a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Missziói Bizottsága* június utolsó hetében az ökumenikus lelkészi és munkatársi konferenciát Révfülöpön, az *Ordass Lajos Oktatási Központ*ban. Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is hat felekezetből (református, evangélikus, metodista, pünkösdi, ortodox és baptista), mintegy 50 lelkipásztor és lelkészi munkatárs vett részt az ötnapos találkozón.

Minden nap imaközösséggel kezdődött, amelyet az egyes felekezetek lelkészei (Szeverényi János evangélikus, Pintér Imre pünkösdi, Gyurkó József metodista és Nemeshegyi Zoltán baptista lelkipásztor) vezettek. A bőséges reggeli elfogyasztása után a Szentlélek által roskadásig megterített lelki asztalhoz járulhattunk délelőttönként. Az igetanulmányok során egy-egy zsoltár került elénk részletesebben. Kedden Vető István cinkotai evangélikus lelkész a 90. zsoltár, szerdán Czövek Tamás, a *Pünkösdi Teológiai Főiskola* docense a 82. zsoltár, csütörtökön Csernák István ny. metodista szuperintendens a 42. zsoltár, pénteken pedig Lőrik Levente gödöllői baptista lelkipásztor a 80. zsoltár rejtelmeibe avatta be a hallgatóságot.

A délelőtti előadások izgalmas, aktuális témákat boncolgattak, amiket a fórumbeszélgetéseken, illetve a csoportfoglalkozások alkalmával, de még az étkezéseknél létrejövő asztalközösségekben is továbbgondolhattuk. Az első előadást Dr. Gonda László református lelkésztől, a *Debreceni Református Hittudományi Egyetem* docensétől hallottuk *A misszió és az Egyházak Világtanácsa* címmel. Szerdán Uzonyi Barnabás péceli baptista lelkipásztor a muszlimok közötti ébredésről beszélt, majd *Jordánia* és az ott élő keresztyének helyzetét ismertette Imad Maayah testvér, a *Jordániai Evangéliumi Aliansz* elnöke, aki e napokban éppen *Magyarország*on járt, és látogatást tett *Révfülöp*ön is. A hét utolsó előadásában Szentirmai Róbert ortodox parókus mutatta be saját felekezetét, majd Demkó Balázs egri görög katolikus pap a szórványban élő hívők gyülekezetépítésével kapcsolatos tapasztalatait osztotta meg a résztvevőkkel a bibliai „nagy vacsora” példázatát alapul véve.

Esténként Dani Eszter lelkipásztor, a *Magyarországi Református Egyház Zsinatá*nak missziói irodavezetője hirdette Isten igéjét mélyen szántó, lelkigondozói tapasztalataival fűszerezve. A konferenciát — a korábbi évekhez hasonlóan — közös úrvacsorai istentisztelet zárta. Az igét Szeverényi János hirdette.

A tartalmas program közepette jutott idő élvezni a *Balaton* közelségét is. A nyári hőség ellenére az arra vállalkozók egy fakultatív kirándulás keretében meglátogattak egy ortodox szerzetest, aki remeteként él a *Szent György-hegy*en.

Ezúton is szeretném megköszönni minden résztvevő nevében a szervezők áldozatos munkáját, amelynek gyümölcseként egy lélekemelő, gazdag lelki tartalommal megtöltött, színvonalas konferenciában lehetett részünk. Köszönjük az *Ordass Lajos Oktatási Központ* vezetőjének és minden egyes dolgozójának is lelkiismeretes szolgálatát, amellyel biztosították a konferencia lebonyolításának kellemes körülményeit. Mindenek felett mennyei Atyánkat illeti a hála és a köszönet a 2019. évi konferencia létrejöttéért; az előadók és szolgálattevők felkészítéséért; a forró, nyári napokért, amikor igazán jólesett a testi-lelki felüdülés; a szeretetteljes, „jótestvéri” közösségért; a régi és új testvéri kapcsolatokért!

Fodorné Bálint Andrea

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői